

אליעזר מאיר ליפשיץ

הרב אליעזר ליפשיץ

אליעזר מאיר ליפשיץ, מנהל בית המדרש למורים „מורחיי“ בירושלים, מת את מול בבוקר ב־5.30 פתאום בדירתו בקרית משה סוציאליזר.

קהל כורים, סופרים, מנהלי בתי ספר וראשי המוסדות השתתף אהמול בלויה. לא נישאו כל הספדים. הרב הראשי עזריאל אמר קדיש ליד בית המדרש וש״י עגנון אמר קדיש ליד הקבר. בדרך נרגמו מלונות המלוים ע״י פרהחים ערבים ומר שרשבסקי נפגע בעינו הוגשה לו עזרה ראשונה.

הוגה דעות, סופר, מגדולי בעלי הסגנון העברי, מתנג שעבד בשוהל החינוך העברי 40 שנה. אחרי המלחמה העולמית הקודמת תועמד בראש הסמינר למורים „מורחיי“ והינוך בעברית דורות מורים למערכות החינוך של כנסת ישראל בפיי קוח „המורחיי“ בן 67 היה במוחו. הניח בן ושתי בנות.

חיבר ספרים, מחקרים, מסות, מאמרים בתחומים שונים: בהיסטוריה הישראלית — סונוגרפיה מקפת ונלבבה על רש״י (יצא את בצורת ספר); בספרות הדורות האחרים נים — אם בתקופת ההשכלה (רנ״ק, יעקב שמואל ביק) אם בתקופתנו — מאמרים מפיי מיקים על ת. נ. ביאליק שבהם התחיל, בעי צם, הקר המשורר, שפונות סגנונו ותעלוד מות שירתו ודרכיה; מסה על ש״י עגנון שנחפסה בה דמותו המיוחדת של המספר, מהותו ודרכו; על עניני לשון וסגנון, בספרי רת החינוך וההוראה — סונוגרפיה על החי דר, מאמרים בבעיות היסודיות של החינוך העברי ופילוס נתיבה בו (הומניסמוס קור דין), רשימות והערות לבירור שאלות חינוך אקטואליות, ספרו על העברית החיה שיצא בגרמנית עשה רושם גדול בקהל הקוראים במערב וסביביו וקנה רוב לבבות לליטונו. ספרקי אמנות היו מאמריו הקסנים על אי שי ספרות וציבור — במאמר קטן, אם על ר״י. מ. פינס ואם על ברנר ידע לקפל תפיי סה שלימה של נפש הסופר וניתוחה וביחוד ליבבו הפורטרטים שלו על אישים מסביבו גידולו — בני עירו הרב התוקר שלמה יאמי

פל ומתרגם הקלאסיקה שלמה שור; ראשי הציונים בעיר גידולו — הרד מלץ, שלמה שילר; בני משפחתו ר׳ רפאל וילץ — איש ירושלים, המשורר אליעזר לאדיר רבה של סטרי, הלוצי העברית — יצחק שורץ וכדר מה. בכל אלה ניכרת היתה אישיותו המחור טבה שנתפרנסה ממעניות תרבות ישראל והעמים באחדות יסודות, פוצקת, ודאי עי סוקו הפעיל והרב במערכת החינוך. נטל הרבה ממה שיכול היה להעניק כסופר, אך בהאסף יכול עטו והיתה זו גרוך תבואה עדינת קנים וכבוד תבר.